

GORNIŠTVO

V gorah in v navezi v skali so vsi prijatelji

Začetki gorniškega krožka na osnovni šoli Sostro segajo v leto 1986. Kot pove učitelj Jože Drab, ki je pred tem dve leti vodil krožek na šoli Karla Destovnika Kajuha, se je že na prvo turo prijavilo presenetljivo veliko otrok. Ker je moral pohodu na Kum nekajkrat povzdigniti glas, so lumpi ostali v dolini, s krožkom pa hodijo le še resni učenci, ki želijo uživati v gorah.

✂ Vesna Levičnik

Mlada planinca, osmošolka Klara Pestotnik Sedej in Jan Grad Rome, ki letos končuje sedmi razred, gorniški krožek obiskujeta predvsem zato, ker jima je všeč aktivnost v naravi, na svežem zraku in v skalah. »Kdaj točno sem začela obiskovati krožek, res ne vem, saj mi je čas v družbi prijateljev vsa ta leta zelo hitro minil. Res je, da tudi s starši od nekdaj hodimo v gore, vendar pa sta bili najboljši prijateljici razlog, da sem se vpisala,« je povedala Klara in dodala, da ji sledita tudi obe mlajši sestrici. Čeprav trenira ples in je odlična učenka, se ji zdi krožek izvrstna priložnost za dodatno rekreacijo: »Predvsem pa greš kakšen vikend stran od doma, staršev, če povem iskreno. Seveda pa se rada tudi družim s prijatelji.«

Da je krožek enkratna priložnost za dodatno rekreacijo s prijatelji, je potrdil tudi Jan, ki sicer trenira judo. »Naučimo se, kakšna je prava oprema za v gore, kako se pravilno hodi in pleza v gorah, spoznavamo nove kraje in še marsikaj. Obenem se krepijo medsebojni odnosi, saj smo v gorah vsi prijatelji,« je povedal Jan, Klara pa je dodala, da jim učitelj Drab velikokrat pripoveduje zgodbe s tur po Sloveniji in odprav po svetu. »Včasih kar ne moremo verjeti, kaj vse so doživeli, kot da bi šlo za čisto drug svet.«

Klara in Jan na ferati Gradiške ture

Člani gorniškega krožka gredo vsak mesec na enodnevni izlet, pozimi

se odpravijo tudi sankat. Letos so se iz Gozda - Martuljka po gozdni cesti povzpeli 400 metrov visoko in se s sankami spustili dobra dva kilometra v dolino. Na turah se včasih razdelijo v dve skupini in gredo starejši in sposobnejši na težjo pot. »Zadnja tura je bila na ferati, ki so jo bom zapolnila zaradi vročine, ki nas je uničila. V steni je bila visoka vlaga in 30 stopinj Celzija,« je povedala Klara in ponosno poudarila, da jih je učitelj odpeljal po Otmarjevi poti na Gradiško turo. »Plezalna ferata sodi med zahtevne,« ji je v besedo segel učitelj Jože Drab, sicer tudi vodnik pri Planinski zvezi Slovenije in inštruktor, ter dodal, da je plezalo le sedem učencev: »Ne moremo si privoščiti, da bi kdo sredi stene omagal.«

Janu pa je v spominu najbolj ostala tura v Vipavi. »Preplezali smo ferato, ki je primerna za otroke od 14. leta naprej, sam jim imam šele 12. Bilo je zabavno, saj smo plezali po previsu,« je še povedal in dodal, da si jo bo zapomnil predvsem zato, ker po bolezni še ni povsem okreval, poleg tega je imel s seboj premalo vode. »Ampak tudi na izkušnjah se učimo. Danes imam s sabo še dodatno steklenico,« je povedal med spuščanjem z Jermance v Kamniško Bistrico in dodal, da se vsi člani krožka veselijo zadnje letošnje ture: »V začetku septembra gremo na tritisočak Piz Boe v italijanskih Dolomitih.«

Z družino tudi po Merjaščevi poti

Že naslednji teden pa se člani krožka, vanj je letos vpisan 101 učenec, skupaj s starši veselijo pohoda po Merjaščevi poti ob polni luni. »V torek, 14. junija, bomo ob 18. uri startali z Malega Vrha preko Prežganja na Janče. Tura je dolga dobrih pet ur,« je povedala Klara, Jan pa je spomnil, da so bili prav učenci tisti, ki so pred časom izdelali lesene table in jih namestili na 33 najzanimivejših vrhov, ki jih je izbral učitelj Drab. »S starši še vedno radi hodimo po tej poti, za katero je učitelj pripravil knjižico z opisom poti, in zbiramo oziroma smo v knjižico prerisali že vse oznake s tabel,« je povedal Jan in dodal, da sicer veliko raje kot z družino v hribe hodi s prijatelji. »Ko starši predlagajo, da bi šli za vikend skupaj v hribe, ponavadi zavijem z očmi in rečem, ne, no, a že spet. Ampak potem ugotoviš, da je bila ideja super. Še lepše je, če gremo s prijatelji in potem na poti s sovrstniki izmenjamo kakšno skrivnost in rešimo problem, ki ga staršem načeloma ne poveš,« je razložila Klara.

In prav znanje, pridobljeno v otroških letih, je dobra naložba za varnejšo hojo v gorah tudi v zrelih letih. »Ker vodim mlade že zelo dolgo v hribe, vidim, kako moji nekdanji učenci prenašajo navdušenje nad gorami na svoje otroke – v gornškem krožku imam že drugo generacijo,« pa je druženje pod Kamniško-Savinjskimi Alpami zaokrožil Drab, ki je tudi avtor pred kratkim izdanega priročnika Osnove planinstva. x

Preplezali smo ferato, ki je primerna za otroke od 14. leta naprej, sam jim imam šele 12. Bilo je zabavno, saj smo plezali po previsu.

Jan Grad Rome, učenec OŠ Sostro

Klara Pestotnik Sedej in Jan Grad Rome sta udeleženca gorniške ture. 📷 Vesna Levičnik